

ČÁST DRUHÁ

CHOV A ZUŠLECHŤOVÁNÍ ZVĚŘE

§ 3 Zásady chovu

(1) K zachování všech druhů zvěře v přírodě činí orgány státní správy myslivosti potřebná opatření. Přitom se poskytuje podpora a ochrana geograficky původním druhům zvěře. Chovem zvěře se rozumějí odborné zásahy sledující určité vymezené biologické cíle, zachování rovnováhy mezi stavy spárkaté zvěře a prostředím, udržování přírodní kvality genofondu zvěře, cílené zvyšování chovné kvality zvěře a úprava stavů zvěře na optimální stav.

(2) Držitel honitby a v případě jejího pronájmu nájemce honitby (dále jen „uživatel honitby“) je povinen zajišťovat v honitbě chov zvěře v rozmezí mezi minimálním a normovaným stavem zvěře, které jsou určeny v rozhodnutí orgánu státní správy myslivosti o uznání honitby. Minimálním stavem zvěře je stav, při kterém není druh ohrožen na existenci a jeho populační hustota zabezpečuje biologickou reprodukci druhu. Normovaným stavem je nejvýše přípustný jarní stav, který odpovídá kvalitě životního prostředí zvěře a úživnosti honitby; uvádí v rámci jakostní třídy honitby i požadovaný poměr pohlaví a věkovou skladbu zvěře a koeficient očekávané produkce.

(3) Normované stavy zvěře se uvádí i pro oblasti chovu zvěře, které vymezuje na návrh jednoho nebo více držitelů honiteb rozhodnutím orgán státní správy myslivosti. Oblastí chovu zvěře je souvislé území tvořené souborem honiteb s přibližně stejnými vhodnými přírodními podmínkami pro zvěř a určené k chovu určitého druhu zvěře spárkaté, s výjimkou zvěře srnčí, jelence a prasete divokého, nebo jeho místní populace nebo poddruhu či geografické rasy, případně pro vzácné druhy zvěře (tetřev, tetřívka, jeřábek) nebo ohrožené druhy zvěře. U honitby určené pro chov uvedených druhů spárkaté zvěře musí celá její výměra být v oblasti tohoto chovu. Vytvoření oblastí chovu nesmí vést ke zvýšení ekologické zátěže dotčeného území.

(4) Vyhláška stanoví způsob stanovení minimálních a normovaných stavů zvěře, zařazování honiteb nebo jejich částí do jakostních tříd.

K odst. 1

1. O opatřeních rozhoduje orgán státní správy myslivosti podle § 66 vždy v dohodě s **orgánem ochrany přírody**. Příslušným orgánem je Ministerstvo zemědělství, rozhoduje se ve správním řízení. Nemůže však jít o taková opatření, která by nadměrným způsobem omezila nebo poškodila vlastníky, popřípadě nájemce honebních pozemků. Ochrana a podpora geograficky původních druhů neznámá, že musí být

u všech druhů **rovnocenná**. Přitom cíl u jednotlivého druhu zvěře nesmí vést k významnému potlačení nebo dokonce vyhubení druhu jiného. Podstatou tedy je zachovat náležitou míru proporcionality a snažit se aplikovat taková řešení, která jsou přijatelná pro „všechny strany“.

2. Druhá část ustanovení je **definiční** právní normou vypočítávající, co vše lze pod uvedený pojem podřadit. Optimální stav vyjadřuje toliko určité hledisko chovu zvěře ve volné přírodě a nekoresponduje s pojmy minimálního a normovaného stavu zvěře. Předpisy o plemenitbě zvířat (zákon č. 154/2000 Sb.) se na chov zvěře nevztahují; to však neznamená, že při chovu zvěře nelze některá opatření použít. Totéž lze říci o opatřeních činěných obecně k živočichům podle předpisů o ochraně přírody (kroužkování ptáků ke sledování populace či jedinců).

K odst. 2

3. Určení minimálních a normovaných stavů zvěře provádí orgán státní správy myslivosti podle § 66 vždy v dohodě s orgánem ochrany přírody. Příslušným k rozhodnutí ve správním řízení je obecní úřad obce s rozšířenou působností.

4. Minimální stav je vlastně **nejnižší** přípustnou hranicí počtu určitého druhu zvěře v honitbě, pod nějž nelze s ohledem na **existenci** a **reprodukční** schopnost tohoto druhu zvěře klesnout. Normovaný stav naproti tomu vyjadřuje **nejvyšší** přípustnou hranici počtu určitého druhu zvěře vzhledem k úživnosti honitby a stavu životního prostředí. Jde svým způsobem o hledisko **únosnosti** pro danou honitbu. Přitom se jedná o jarní stav na počátku lovecké sezony, což je logické vzhledem ke kolísání stavů v jejím průběhu z důvodu odlovu zvěře, přírůstku zvěře atd.

5. V definici normovaného stavu (vzhledem k definici dosavadních metodických pokynů) není uvedeno, že odpovídá předpokládaným únosným škodám na zemědělské a lesní výrobě. Tato zmínka totiž naváděla k teorii, že únosné škody zvěře způsobené normovaným stavem se **nehradí**, že se mají odpočítávat z výpočtu celkových zjištěných škod apod. Únosná výše škod pro jeden skutečný případ je uvedena v § 54 odst. 2.

6. Porušení tohoto ustanovení (nedodržení minimálních nebo normovaných stavů zvěře) je správním deliktem, kterého se může dopustit držitel či uživatel honitby. Pokutu lze uložit až do výše 200 000 Kč [§ 64 odst. 3 písm. c)].

7. Výše minimálních a normovaných stavů je v současnosti **striktně** definována vyhláškou č. 491/2002 Sb. Minimální stavy by měly být odvozeny od teorií o zachování genetické variability druhu a od možnosti trvale využitelného hospodaření se zvěří. Normovaný stav naopak vychází z toho, co je daná honitba schopna „unést“ s ohledem na svoji úživnost. Striktním stanovením normovaného stavu je však upřeno právo vlastníka rozhodovat o struktuře a stavu zvěře na jeho pozemcích.

8. Je třeba si každopádně uvědomit, že dobře vedená honitba s pravidelnou péčí o životní prostředí i o zvěř nabízí vhodné životní podmínky pro zcela jiné stavy zvěře, než ta, kde se o zvěř a její životní prostředí takřka nepečuje.

K odst. 3

9. Normovaný stav zvěře pro oblast jejího chovu je vlastně **součtem** normovaných stavů v honitbách, které tvoří tuto oblast. I když to zákon výslovně neuvádí, je možno z hlediska tohoto „součtového“ principu určit i minimální stav zvěře v oblasti jejího chovu. Bohužel možno do této oblasti chovu zařadit honitbu, v níž není určitý druh zvěře normován, což v praxi komplikuje prosazení hlavních principů oblasti chovu zvěře. O vymahatelnosti dodržování pravidel v rámci celé oblasti chovu zvěře již nemůžeme hovořit vůbec.

10. Rozhodnutí orgánu státní správy myslivosti o vymezení (vytvoření) oblasti chovu zvěře se vydává ve správním řízení, nevyžaduje dohody s orgánem ochrany přírody, je však nutné (zejména v chráněných krajinných oblastech) **projednání** návrhu s tímto orgánem. Ten by se měl vyjádřit ve smyslu poslední věty odstavce, zda vytvořením navrhované oblasti nedojde ke zvýšení ekologické zátěže. V tom směru je jeho vyjádření závazné a mělo by být orgánem státní správy myslivosti respektováno. Řízení je jen **návrhové**, nemůže tedy být vydáno krajským úřadem z vlastního podnětu. O vedení agendy oblastí chovu zvěře krajským úřadem viz zmínku v § 59 odst. 2 písm. a).

11. V definici oblasti chovu je nutno poukázat, že musí jít o soubor honiteb tvořící **souvislé území**, protože v jejím rámci nemůže existovat enkláva (honitba), pro níž by nebyl stanoven minimální a normovaný stav. Při existenci takové enklávy by totiž nastoupilo pravidlo téměř volného odlovu podle § 36 odst. 5. V definici je obsaženo i vymezení vzácných druhů zvěře, přičemž výčet ohrožených druhů zvěře je uveden v příloze č. 3 vyhlášky č. 395/1992 Sb. (prováděcí vyhláška k zákonu o ochraně přírody a krajiny). Není vyloučeno, aby byla vytvořena oblast pro nově zaváděné druhy zvěře při zazvěřování, pokud půjde o geograficky původní druhy.

Judikatura:

Člen mysliveckého sdružení, které je uživatelem honitby, je chovatelem zvěře a má povinnost dohledat postřelenou zvěř a usmrcenou odstranit z honitby (§ 40 odst. 4 veterinárního zákona). Pokud tak neučinil a ani tuto skutečnost neohlásil mysliveckému hospodáři, hrubě porušil své povinnosti. **(NS 28 Cdo 1077/2007)**

Ustanovení § 3 odst. 2 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, dle kterého je uživatel honitby povinen zajišťovat v honitbě chov zvěře v rozmezí mezi minimálním a normovaným stavem, které byly určeny v rozhodnutí orgánu státní správy myslivosti, jakožto i návazná sankční ustanovení zákona, jsou v souladu s ústavním pořádkem České republiky. **(NSS 2 As 95/2008-51)**

Související ustanovení:

§ 2 – vymezení pojmů, § 4 – omezení směřující k zachování druhu zvěře, § 5 – zákazy stanovené k zachování druhů zvěře, § 8 – základní povinnosti, § 11 – povinnosti uživatelů honiteb, § 36 – vypracování plánu, § 37 – změny a plnění plánu, § 39 – snížení stavů zvěře a zrušení jejího chovu, § 64 – pokuty, § 66 – vztah k předpisům o ochraně přírody

Související předpisy:

plemenářský zákon, – vyhl. č. 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona České národní rady č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, – vyhl. č. 491/2002 Sb., o způsobu sta-

novení minimálních a normovaných stavů zvěře a o zařazování honiteb nebo jejich částí do jakostních tříd

Literatura:

Buršík, O. Pokutovat, nebo nepokutovat. *Svět myslivosti*, 2014, č. 2.

Hromas, J. Optimální stavy zvěře. *Myslivost*, 2007, č. 4.

Koubek, P. Myslivecké hospodaření se zvěří v ČR a jeho „úspěchy“. *Svět myslivosti*, 2013, č. 11.

Vaca, D. Pokutovat či nepokutovat – pohled Ministerstva zemědělství ČR. *Svět myslivosti*, 2014, č. 3.

§ 4

Omezení směřující k zachování druhu zvěře

(1) Orgán státní správy myslivosti může z důvodu obecného zájmu omezit v některých honitbách obvyklý způsob jejich mysliveckého užívání, stanovit jeho podmínky nebo vydat pokyny pro myslivecké hospodaření v takových honitbách.

(2) Dovoz a vývoz živé zvěře i jejich vývojových stadií lze provádět jen se souhlasem orgánu státní správy myslivosti, a to za podmínek v něm stanovených. K dovozu a vypouštění geograficky nepůvodních druhů živočichů, které jsou považovány za zvěř Mezinárodní mysliveckou organizací (CIC), je nutný předchozí souhlas orgánu ochrany přírody, orgánu státní správy myslivosti a dodržení veterinárních předpisů.⁵⁾ Po takto povoleném vypuštění druhu se tento druh stává zvěří podle tohoto zákona.

⁵⁾ Zákon č. 166/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Vyhláška č. 286/1999 Sb., kterou se provádějí ustanovení zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), o zdraví zvířat a jeho ochraně, o veterinárních podmínkách dovozu, vývozu a tranzitu veterinárního zboží, o veterinární asanaci a o atestačním studiu.

Vyhláška č. 287/1999 Sb., o veterinárních požadavcích na živočišné produkty.

K odst. 1

1. O omezeních rozhoduje orgán státní správy myslivosti podle § 66 vždy v dohodě s **orgánem ochrany přírody**. Příslušným orgánem je krajský úřad, rozhoduje se ve správním řízení. O omezení jde vždy v celé honitbě nebo honitbách, nelze rozhodnout o omezení jen v části (částech) honitby (honiteb). Stejně jako může dojít k omezení mysliveckého užívání, je možno rovněž stanovit podmínky mysliveckého užívání či vydat toliko určité konkrétní pokyny pro myslivecké hospodaření, přičemž důvodem může být toliko obecný zájem. Tento pojem je přitom dosti vágní, protože závisí na praktické aplikaci uvedeného ustanovení a jeho interpretaci v intencích zákona o myslivosti a předpisů na ochranu přírody a krajiny. Státní orgány by pak měly uvedená omezení či pokyny uplatňovat v nezbytně nutné míře, aby nedocházelo k nadměrným zásahům do práva myslivosti.

2. Takovým opatřením vydaným podle předchozí právní úpravy, které neztratilo platnost, je omezení lovu zvěře v **prostoru letišť** [podle zákona jen na pozemcích letišť, které zůstaly pozemky honebními dle § 2 písm. e) a f)] ze dne 6. února 1975, č. j. 160/1975-I/1 (Věstník Ministerstva zemědělství, částka 3–4/1975). Tato opatření jsou vydávána z týchž důvodů, pro které jsou pozemky podle § 17 odst. 2 prohlašovány za nehonební. Obecně však mají být tato opatření přijímána přednostně před případným prohlášením pozemků za nehonební, které již znamená nemožnost provádění myslivosti v rámci uznané honitby a kdy pak nastupuje zvláštní režim podle § 41.

3. Porušení stanoveného omezení je správním deliktem, za který může být uživateli honitby uložena pokuta do výše 40 000 Kč [§ 64 odst. 3 písm. b)].

K odst. 2

4. O dovozu a vývozu podle první věty rozhoduje orgán státní správy myslivosti podle § 66 vždy v dohodě s orgánem ochrany přírody, v případě druhé věty je požadován souhlas **obou** těchto orgánů. Příslušným orgánem státní správy myslivosti je Ministerstvo zemědělství, rozhoduje se ve správním řízení.

5. Souhlas potřebuje ten subjekt, který dovoz nebo vývoz realizuje, může jím být tedy jak uživatel honitby, tak fyzická nebo právnická osoba, která má dovoz zvěře, popřípadě její vývoz v **předmětu své činnosti**. Kromě živnostenského listu nepotřebuje nějaké zvláštní povolení (pověření, licenci apod.).

6. Dodržením veterinárních předpisů se rozumí především **karanténa**. Z předpisů citovaných v poznámce pod čarou č. 5 jde o § 28 až 38 veterinárního zákona a § 10 až 18 jeho prováděcí vyhlášky.

7. Souhlas k dovozu zvěře se vyžaduje i u dovozu zvěře, která má být použita ve farmových chovech (viz § 1 odst. 2). Po překročení státní hranice totiž přestane být zvěří a hospodářským zvířetem se stane až po umístění na farmě (po označení a splnění dalších požadavků podle veterinárních předpisů).

8. Ve druhé větě mezi slovy dovoz a vypouštění použitá spojka „a“ není *iunctim*, to znamená, že je možný i samostatný dovoz bez vypouštění (vždy v zákoně o myslivosti myšleno do volné přírody včetně obory), tj. například pro zoologické zahrady.

9. O vývojové stadium zvěře jde například při dovozu nebo vývozu **vajec zvěře pernaté** (ptáků). Porušení ustanovení je správním deliktem, jehož se může dopustit každý. Pokuta může být uložena do výše 200 000 Kč (§ 64 odst. 2).

Související ustanovení:

§ 2 – vymezení pojmů, § 5 – zákazy stanovené k zachování druhů zvěře, § 9 – omezení a zákazy dané v zájmu ochrany, § 17 – obecné zásady tvorby honiteb, § 58 – působnost Ministerstva zemědělství, § 64 – pokuty, § 66 – vztah k předpisům o ochraně přírody

Související předpisy:

veterinární zákon, – vyhl. č. 164/2005 Sb., kterou se mění vyhláška č. 372/2003 Sb., o veterinárních kontrolách při obchodování se zvířaty, a vyhláška č. 373/2003 Sb., o veterinárních kontrolách při obchodování se živočišnými produkty, – vyhl. č. 289/2007 Sb., o veterinárních a hygienických požadavcích na živočišné produkty, které nejsou upraveny přímo použitelnými předpisy Evropských společenství

§ 5**Zákazy stanovené k zachování druhů zvěře****(1) V zájmu zachování druhů zvěře se zakazuje**

- a) vypouštět do honiteb jedince druhů zvěře, které jsou drženy ve farmových chovech,^{1), 2)} nebo jejich mlád'ata,
- b) vypouštět do honiteb zvěř a zvířata získaná křížením mezi druhy zvěře a mezi druhy hospodářských zvířat,
- c) vypouštět do honiteb zvěř, která byla chována v zajetí; výjimku z tohoto zákazu může povolit orgán státní ochrany přírody,
- d) zavádět v honitbě další druhy zvěře bez předchozího souhlasu orgánu státní správy myslivosti po vyjádření orgánu státní ochrany přírody.

(2) Vypouštět zvěř do honitby může jen držitel honitby; jiná osoba jen s jeho souhlasem. Vypouštět zvěř lze jenom se souhlasem orgánů státní správy myslivosti, lesů a ochrany přírody pro danou honitbu, nejedná-li se o vypouštění zvěře po udělení výjimky podle odstavce 1 písm. c) nebo po vydání povolení podle odstavce 1 písm. d) nebo po povolení vydaném při dovozu zvěře anebo ze zavedených intenzivních chovů zvěře.

¹⁾ § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů.

²⁾ § 1 a násl. zákona č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon).

K odst. 1

1. K jednotlivým zákazům:

- a) Pokud jde o mlád'ata, lze odkázat na § 13 vyhl. č. 357/2001 Sb., o označování a evidenci koní, prasat, běžců a zvěře ve farmovém chovu a o evidenci drůbeže, plemenných ryb a včel. Podle tohoto ustanovení musí být u jelenovitých a muflonů označení provedeno do 72 hodin po narození, jejich vypuštění tedy nehrozí. Jiná je situace u selat, kde je označení vyžadováno až před opuštěním rodného hospodářství. K vypouštění se váže zákaz vlastníkům zvířat z farmových chovů zvěře nechat je volně pobíhat v honitbě (§ 10 odst. 1).
- b) Zákaz křížení platí jednak mezi druhy zvěře a jednak mezi druhem zvěře a druhem hospodářského zvířete. Nadále zůstává v rozporu se zákonem případně

křížení mezi druhy sokolů, kachen a jelenů sika. K vypouštění se váže zákaz vlastníkům hospodářských zvířat nechat je volně pobíhat v honitbě (§ 10 odst. 1), týká se zejména druhů, které se běžně kříží se zvěří.

- c) Jde o evidentní **chybu** vzniklou při projednávání zákona, kdy pro rozhodování místo součinnosti orgánu ochrany přírody byla zakotvena jeho **výlučná** působnost [srov. obdobu, ale správné řešení u písmene d)]. Jestliže podle § 7 je k chovu zvěře v zajetí nutný souhlas orgánu státní správy myslivosti, **tím spíše** je nutný jeho souhlas při vypouštění zvěře dosud chované v zajetí. Předpokládá se proto, že orgán ochrany přírody bude rozhodovat v **dohodě** s orgánem státní správy myslivosti. Rozhoduje se ve správním řízení. V každém případě i při tomto vypouštění platí podmínky stanovené v odstavci 2.
- d) Pro vypouštění dalších druhů zvěře je nutno posuzovat dosah migrace těchto druhů a případného **křížení** s již chovanými druhy zvěře. Slova „po vyjádření orgánu ochrany přírody“ jsou nadbytečná. Podle § 66 zákona musí být předchozí souhlas vydán v dohodě s orgánem ochrany přírody. Ve správním řízení rozhoduje jako orgán státní správy myslivosti obecní úřad obce s rozšířenou působností.

2. Porušení povinností uvedených v písm. a) až d) je správním deliktem, za nějž lze uložit pokutu do výše 200 000 Kč (§ 64 odst. 2).

K odst. 2

3. Souhlas držitele honitby k vypouštění zvěře do honitby musí mít **každá** fyzická nebo právnická osoba, která tak chce učinit. Půjde tedy například o nájemce honitby, spolky působící na úseku ochrany přírody, provozovatele záchranných chovů a stanic péče o zraněné živočichy (viz § 7 odst. 1 *in fine*) apod.

4. K vypouštění není třeba souhlasu vlastníka (popřípadě nájemce) honebního pozemku, neboť oprávnění v nezbytné míře užívat honebních pozemků je obsahem práva myslivosti. O projednání technického provedení vypouštění s vlastníky dotčených honebních pozemků viz § 11 odst. 6.

5. O souhlasu s vypouštěním podle druhé věty rozhoduje orgán státní správy myslivosti podle § 66 vždy v dohodě s **orgánem ochrany přírody**, poněvadž však v § 5 odst. 2 je místo dohody uveden souhlas, je nutný souhlas jako vyšší forma spoluúčasti. Vedle souhlasu orgánu ochrany přírody je nutný také souhlas **orgánu státní správy lesů**. Jako orgán státní správy myslivosti je příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností. Rozhoduje se ve správním řízení. Ze znění ustanovení („se souhlasem“) by se dalo dovodit, že by mělo jít o jediné rozhodnutí, což je v praxi těžko proveditelné zejména z hlediska příslušnosti orgánů pro případné odvolací řízení. Praktické řešení se nabízí tak, že napřed vydají samostatná rozhodnutí orgány ochrany přírody a ochrany lesů a podmíní platnost svých rozhodnutí vydáním souhlasu orgánu státní správy myslivosti.

6. Závěr odstavce stanoví, kdy souhlasu obou orgánů není třeba, nelze vztahovat na vypouštění zvěře při **zavěřování**. Jestliže se držitel honitby s uživatelem honitby

o tom v plánu mysliveckého hospodaření (nebo jeho změně) dohodne, musí být s takovým plánem (jeho změnou), resp. dohodou o vypouštění zvěře v něm uvedenou, vysloven souhlas orgánů podle věty druhé.

7. V případech velkých **ztrát** na zvěři (povodně, nákazy zvěře atd.) se provádí nové zazvěřování (viz například vypouštění zajíců po povodních na Moravě v roce 1997) na základě opatření činěných Ministerstvem zemědělství podle § 3 odst. 1 spolu s finančními příspěvky podle § 62, přičemž se předpokládá, že v rámci přípravy takových opatření dojde k udělení souhlasů požadovaných větou druhou.

8. Veškerá činnost uživatele honitby, která se týká zvěře, která již v honitbě je, není vypouštěním ve smyslu komentovaného ustanovení, a není tedy k této činnosti třeba souhlasu jakéhokoliv státního orgánu, snad jen s výjimkou orgánů veterinárních a orgánů na ochranu zvířat z hlediska veterinárního dozoru a nakládání s živou zvěří. Nejde tedy o vypouštění zvěře pernaté v intenzivním chovu, pokud byla bažantí zvěř komorována, vejce líhnuta, kuřata chována po určitou dobu ve voliérách a pak z nich v honitbě vypuštěna. V plánu mysliveckého hospodaření i v myslivecké statistice honitby s bažantnicí pak jde o položku přírůstku ze **skutečného stavu zvěře** a nikoliv o položku zazvěřování. O vypouštění se nejedná ani v případě, jestliže byla spárkatá zvěř odchycena za účelem jejího prodeje do jiné honitby, prodej neuskutečněn a zvěř vypuštěna zpět do téže honitby. Není vypouštěna zvěř, která byla na zimu uzavřena v **přezimovacích objektech**. Nutno upozornit na ustanovení **veterinárních předpisů**, podle nichž k přepravě zvěře, tj. k jejímu přesunu do jiné honitby i v rámci okresu, musí být veterinární osvědčení. Po přesunu zvěře do jiné honitby dochází k jejímu vypouštění ve smyslu § 5 odst. 2 zák. o myslivosti a souhlas musí být dán před vypuštěním. Na tom nic nemění skutečnost, že po přesunu do honitby není zvěř ihned vypuštěna, ale je po určitou dobu chována v karanténě (komorována, držena v aklimatizační obůrce apod.) a vypuštěna později.

9. V souvislosti s vypouštěním je třeba se zmínit i o otázce vypuštění, držení, odchytu a odstřelu zvěře na pozemcích k tomuto účelu oploceným. Zákon obsahuje taková ustanovení představující určitá omezení pohybu zvěře žijící ve volnu pouze v § 2 písm. j) o oborách a v § 45 odst. 1 písm. t) o odchytových a aklimatizačních zařízeních a přezimovacích objektech (zařízení a objekty dříve nesprávně nazývané jako obůrky). **Aklimatizační zařízení** je určeno k dočasnému umístění do honitby dovezené zvěře pro dobu potřebnou k přizpůsobení zvěře místním podmínkám, její parazitární karanténě, značkování a jiné manipulaci a lze jej použít jen po schváleném vypouštění rozhodnutím podle § 4 odst. 2 nebo § 5 odst. 1 písm. d) nebo § 5 odst. 2 (lidově používaný pojem „zazvěřování“). **Odchytové zařízení** slouží jen k odchytu zvěře, tj. k umožnění jejího vstupu do ohrady, uzavření vstupních vrat a natlačení zvěře do dopravní bedny na konci ohradní zúžené chodby. Nelze souhlasit s názorem, že za ulovení zvěře je nutno považovat každé odchycení zvěře v zařízení. Zvěř se odchytává jen za účelem další vlastnické dispozice, a to obvykle až po objednávce učiněné u uživatele honitby. Pokud uživatel honitby odchytí zvěř nevyhovující takové objednávkě, ale při tom nejde ještě o zvěř chovatelsky nežádoucí, nic

mu nebrání, aby ji z odchyťového zařízení vypustil. V takovém případě pak z hlediska plnění plánu lovu a myslivecké statistiky zůstává zvěř **neulovená**. Stejně je posuzován i zásah **narkotizační** střelou při imobilizaci zvěře jen za účelem veterinární prohlídky, ošetření či označení. Uvedené pojmy přitom nelze vykládat extenzivně, neboť pro jiné účely nebo jiným způsobem nelze uzavřít zvěř z vlastní honitby v oplocené části této honitby.

10. Pojem „ze zavedených intenzivních chovů zvěře“ byl doplněn novelou zákona o myslivosti zákonem č. 59/2003 Sb. Pokud je vypouštěna zvěř (zazvěřována honitba) odchycená v oboře, samostatné bažantnici nebo v honitbě s uznanou bažantnicí, tedy ze zavedených intenzivních chovů zvěře, není nutný souhlas požadovaný komentovaným ustanovením. Pojem **intenzivní chov** zvěře užívá zákon o myslivosti ve svém § 18 odst. 5 a spojuje jej jen s **oborami a bažantnicemi**. Použité slovo „**zavedený**“ poukazuje na toto spojení (např. zvěř chovaná v „obůrci“ nacházející se v rámci určité honitby není zvěří ze zavedeného intenzivního chovu a k jejímu vypouštění do jiné honitby je třeba souhlasu). Jen pro úplnost je nutno dodat, že i když jde o vypouštění zvěře ze zavedených intenzivních chovů, ale do honitby, kde není vypouštěný druh zvěře normován, není sice nutný souhlas k vypouštění, ale je nutná výjimka podle § 5 odst. 1.

11. Otázku vypouštění uměle odchovaných bažantů do honitby před či při honu právní předpisy myslivosti neupravují. Jde o záležitost myslivecké morálky, zvyků a tradic, kterou se zabývají myslivecké organizace. Českomoravská myslivecká jednota je shrnula v „Mysliveckém řádu“, který byl schválen Sborem zástupců ČMMJ dne 21. 10. 2000 a doplněn rozhodnutím Sboru zástupců dne 19. 6. 2004 (Věstník ČMMJ č. 4/2000; přístupný na: <<http://www.myslivost.cz/Informace-pro-myslivece/Legislativa/Myslivecky-rad.aspx>>). V jeho bodu 58 je uvedeno, že je **nemyslivecké** střelení bažantů vypouštěných do honitby před konáním honu nebo v jeho průběhu.

12. Pokud dojde k porušení tohoto ustanovení (ať již jde o vypouštění bez souhlasu držitele honitby nebo bez souhlasu orgánu státní správy), jde u fyzické osoby o přestupek, ze něž může být uložena pokuta do výše 30 000 Kč [§ 63 odst. 1 písm. b)] a u právnické osoby jde o správní delikt, za něž může být uložena pokuta do výše 40 000 Kč (§ 64 odst. 1).

Judikatura:

I. Pokud obviněný jednal při vypouštění orebice rudé do honitby na základě povolení okresního úřadu (referátu životního prostředí) a později na ně umístil kvůli splnění podmínky povolení, že orebice ve volné přírodě nepřežijí a nerozšíří se do jiných honiteb, odchyťové Larsenovy koše, nedopustil se trestného činu pytláctví ani nepoužil zakázaný způsob lovu.

II. Stížnost ministra spravedlnosti pro porušení zákona v této věci je nepřijatelná. (**OSZ v Tachově Zt 1118/2001; stížnost pro porušení zákona odmítnuta NS 4 Tz 58/2003**)

Související ustanovení:

§ 2 – vymezení pojmů, § 3 – zásady chovu, § 4 – omezení směřující k zachování druhu zvěře, § 7 – chov zvěře v zajetí, § 18 – uznání honitby, § 63 – přestupky, § 64 – pokuty